

in eternū pmanet nomē eius. Eternū enim antecedit tpa: nec claudit tpe. **Et bñdicent in ipō oēs trib⁹ terre:** In ipō quippe implet qd̄ pmissum est Abrae. Nō em̄ dicit in semib⁹ tanq̄ in multis: sed tāq̄ i vno: et semini tuo qd̄ est christ⁹. Abrae dicit in semine tuo bñdicent oēs tribus terre: neq̄ filij carnis: s̄ filij pmissōis deputant in semine. **Omnes gentes magnificabūt eū.** Tanq̄ exponēdo repetit⁹ est qd̄ supra dictū est. Quia. n. bñdicent i eo: magnificabūt eū: nō ipsi faciēdo vt magn⁹ sit q̄ p seipm magn⁹ est: sed laudādo et magnū fatendo. Sic em̄ magnificam⁹ deū: sic etiā dicim⁹: **Sāctificet nomē tuū: qd̄ semp vtiq̄ sanctū est.** **Bñdic⁹ dñs deus israel: q̄ facit mirabilia solus.** Consideratis omnib⁹ supradicti eructat hymn⁹: et benedicit dñs deus israel. Implet enim qd̄ ad illā sterilitē dictū ē: et q̄ eruit te: ipse de⁹ israel vniuerse terre vocabit: ipse facit mirabilia solus. Qm̄ quecūq̄ faciūt: ipse in eis opat: qui facit mirabilia solus. **Et bñdictū nomē glorie ei⁹ in eternū: et in seculū seculi.** Quid aliud latini interpretes dicerēt: qui nō possēt dicere: in eternū: et in eternū eternū: Quasi em̄ aliō dictū sit in eternū: et aliō i sc̄m ita sonat: **S̄ grec⁹ h̄z eis̄ Tov aiwva xai eis̄ Tov aiwva Tou aiwvōs** qd̄ forte cōmodius diceret: i sc̄m: et i seculū seculi: vt i sc̄m intelligeret quātū hoc seculū durat: in seculū autē seculi: qd̄ post huius finē futurū pmutit. **Et replebit⁹ glia eius omnis terra: fiat fiat.** Iussit dñe: ita fit: ita fit: donec illud quod cepit a flumie: pueniat oīno vsq̄ ad terminos orbis terre.

Explicit Tractatus de ps̄. LXXI.

Incipit Tractatus de ps̄. LXXII.

Audite audite dilectissima viscera corporis christi: quorū spes dñs de⁹ noster est: et nō respicitis in vanitates et insanias mendaces: et qui adhuc respicitis: audite: ne respiciat. **Psalm⁹ iste inscriptionē habet: id est titulū.** **Defecerunt hymni Dauid filij Jesse: psalm⁹ ip̄i asaph.** Tot habemus psalmos in quorū titulis scriptū est nomē Dauid: nusq̄ est addit⁹ filij Jesse: nisi in hoc solo: quod credendū est nō frustra factum neq̄ inaniter. **Vbiq̄ em̄ nobis innotuit de⁹: et ad intellectū vocat piū studiū caritatis.** **Quid ē defecerit hymni Dauid filij Jesse: Hymni laudes sunt dei cū cantico: hymni**

tantus sunt continentes laudes dei. Si sit laus et non sit dei: non est hymnus. Si sit laus: et dei laus: et nō cante: nō ē hymn⁹. **Oportet ergo vt sit hymn⁹: habeat s̄ tria: et laudē: et dei: et canticū.** Quid est ergo defecerit hymni: Defecerit laudes: que cantant in dei. **Molestā rem et q̄si luctuosam videt nūciare.** Qui em̄ cantat laudem: nō solum laudat s̄ etiā hilariter laudat. Qui cantat laudē: nō solū cantat: sed et amat eū quē cantat. **In laude confitētis est pdicatio: i cantico amātis affectio.** Defecerit ḡ hymni dauid ait: et addidit: filij Jesse. **Erat em̄ Dauid rex israel filij Jesse: tpe quodā veteris testamēti: quo tpe nouū testamētū occultū ibi erat: tanq̄ fructus i radice.** Si em̄ queras fructū in radice nō inuenis: nec tamē inuenis in ramis fructū: nisi q̄ de radice pcesserit. **Illo ergo tēpore p̄lo primo veniēte ex semine Abrae carnaliter: nā et populus secūdus ptinens ad nouū testamētū: ad semē Abrae ptinet: sed iā spūaliter.** **Illi ergo p̄lo p̄mo adhuc carnali: vbi pauci p̄phete intelligebāt: et quid desideraret a deo: et qm̄ haberet publice pdicari: p̄nūciauerūt futura hec tēpora: et aduentū domini nostri Jesu christi: et quēadmodū ipse christus fm carnē nasciturus: in radice erat occultus in semine patriarcharū: et quodā tēpore reuelandus tanq̄ fructu apparēte: sicut scriptum est: **Floruit virga de radice Jesse: sic etiā ipsum nouū testamētū qd̄ i christo est: prioribus illis temporib⁹ occultus erat: solis p̄phetis cognitū: et paucissimis p̄hs: nō ex manifestatiōe p̄sentius: sed ex reuelatiōe futuroz.** Nam quid sibi vult fratres vt vnū quiddā cōmomez: quod Abraam mittens seruū suū fidelem ad desponsandā vxorem vnico filio suo: facit eū iurare sibi: et i iuramēto dicit ei: **Pone manū sub femore meo et iura:** Quid erat in femore Abrae: vbi ille manū iurans posuit? **Quid ibi erat: nisi qd̄ et tūc ei pmissum est: In semine tuo benedicent omnes gentes: Femoris nomine caro significat.** **De carne Abrae p̄ Isaac et Jacob: et ne multa cōmomez per Mariā dominus noster Jesus christus.** Quia vō radix erat in patriarchis vnde ostendim⁹: **Paulū interrogemus.** **Gentes iam credentes in christū et quasi sup̄bire cupientes contra iudeos q̄ crucifixerunt christū: cum et de ipō populo venerit: en alius paries occurrēs i angulo: id est in ipō christo de diuerso veniente pa-****

riete p̄p̄n̄: id est gentius. Cum ergo se erigerēt gentes sic eas reprimūt. Si enī tu inquit ex naturali incisus oleastro: insertus es in illis: noli gloriari aduersus ramos: nam si gloriaris nō tu radicem portas sed radix te. Ergo de radice patriarcharū: dicit fractos quosdam ramos propter infidelitatē: et insertum ibi oleastrū: vt esset particeps pinguedinis oliue: id est ecclesiam ex gentibus venientē. Et quis inserit oleastrū in oliua? Oliua solet in oleastro: oleastrum in oliua nūq̄ vidimus. Nam quisquis fecerit: nō inueniet baccas nisi oleastri. Quod enī inserit hoc crescit: et eius rei fructus inuenit: inuenit nō radicis fructus sed surculi. Hoc ostendēs apostolus: omnipotētia sua deū fecisse vt oleaster in radicē oliue insereret: et nō baccas siluestres: sed oliuā daret. Ad omnipotentia dei reuocās: hoc apostolus ait: Si tu ex naturali incisus oleastro: et contra naturā insertus es in bonam oliuā: noli gloriari aduersus ramos inquit. Sed dicitur ait: Fracti sunt rami vt ego inserar. Bene. Propter incredulitatem fracti sunt: tu autē fide sta: noli altum sapere sed time. Quid enim est: noli altum sapere? Noli superbire: q̄a insertus es: sed time ne frangaris per infidelitatē: sicut illi fracti sunt. Propter infidelitatem inquit fracti sunt: tu autē fide sta: noli altum sapere: sed time. Nam si deus naturalib⁹ ramis non pepercit: neq̄ tibi parceret. Et sequitur bonus locus et necessarius: et totus audiendus. Vidēs ergo inquit bonitatem et seueritatem dei. In eos quidē qui fracti sunt seueritatem: in te autē qui insertus es bonitatem: si permanseris in bonitate. Alioquin: id est si tu non permanseris in bonitate: et tu excideris: et illi si non permanserint in infidelitate inserent. Tempore igitur veteris testamēti fratres p̄missiones a deo nostro populo illi carnali terrene erant et temporales: p̄missus est regnū terrenū: promissa est terra illa in qua etiam inducti sunt ab egypto: liberati per Jesum nauē: inducti sunt in terrā rep̄missionis: vbi etiā hierusalē terrena edificata est: vbi regnauit Baud. Acceperūt terram: liberati ex egypto: trāsēntes per rubrum mare: finitis

anfractibus ac terrorib⁹ solitudinū: acceperūt terrā: acceperūt regnū. **B**einde post regnū acceptū: quia terrena acceperant: ceperunt merito peccatorū suorū oppugri: expugnari: et captuari: Ad extremū euerfa est et ipsa ciuitas. Tales erant ille p̄missiones non perseverature: per quas tamē figurabant future p̄missiones perseverature: vt ille omnis decursus temporalū p̄missionū figura esset: et quedā p̄phetia futurorū. Itaq̄ cum illud regnū deficeret vbi regnauit Baud filius Jesse: id est homo quidē: et si p̄pheta: et si sanctus: q̄ videbat et p̄uidebat christus venturū: de cuius semine etiā fm carnē nasciturus erat: tamē homo: tamē nondū christus: tamē nōdū rex noster filius dei: sed rex Baud filius Jesse. Quia ergo defecturum erat illud regnū: per quod regnū acceptū laudabat tunc deus a carnalibus: hoc solū enim pro magno tūc habebant: quia liberati erant temporaliter ab his a quib⁹ tunc opprimebant: et euaserāt hostes persequētes per mare rubrū: et ducti erant per solitudinē: et inuenerāt patriā et regnū: hinc solum laudabāt deū: nōdū intelligētes quid in illis figuris p̄signaret et p̄mitteret deus. Beneficiēbus ergo rebus pro quib⁹ laudabat deū populus ille carnalis: cui regnauit ille Baud: defecerunt hymni Baud: nō filij dei: sed filij Jesse. Periculosum locū tituli psalmi presentis: sicut domin⁹ voluit: preteruēcti sumus. Accepistis quare dictum sit: defecerūt hymni Baud filij Jesse: cuius vox est psalm⁹ asaph. Quid est asaph? Sicut inuenim⁹ in interpretationib⁹ ex lingua hebreā in grecā: et ex grecā nobis in latinam translatis: asaph synagoga interpretat. Elox est ergo synagoga. Sed tu cum audieris synagogā: noli continuo detestari quasi interfecitricē dñi. Erat quidē illa synagoga interfecitrix dñi: nemo dubitat: sed memento de synagoga fuisse arietes quorū filij sumus. Unde dicit i psalmo: Afferte domino filij dei: afferte domino filios arietū: afferte dño gloriā et honorē. Qui inde arietes: Petrus: Joannes: Jacobus: Andreas: Bartholomeus et ceteri apli. Hinc et ipse primo Saulus: postea Paulus: id est pa-

mo superbus: postea humilis. Saul enim vnde dictum est nomen Sauli: notis: quia rex superbus et infrenis fuit. Non quasi aliqua iactantia sibi nomen mutavit apostolus: sed ex Saulo factus est Paulus: ex supbo modicus. Paulum enim modicum est. Quis nosse quid sit Saulus: Ipsius audi iam Paulum recordantem quid fuerit per maliciam suam: et quid iam nunc sit per gratiam dei. Audi quomodo fuerit Saulus: et quomodo sit Paulus. Qui prius inquit sui blasphemus: et persecutor: et iniuriosus. Audiisti Saulum: audi et Paulum. Ego enim sum inquit minimus apostolorum omnium. Quid est minimus: nisi ego sum Paulus: Et sequitur: Qui non sum dignus vocari apostolus. Quare: Quia sui Saulus. Quid est sui Saulus: Ipse dicat: quia persecutus sum inquit ecclesiam dei. Sed gratia dei: ait: sum id quod sum. Abstulit sibi omnem granditatem suam: minimus iam in se: grandis in christo. Et iste Paulus quid dicit: Non repulit deus plebem suam: de plebe ex iudeis veniente: plebem suam inquit quam presciuit. Nam et ego israelita sum ex semine Abraam de tribu Benjamin. Ergo et Paulus nobis de synagoga: et Petrus: et alij apostoli de synagoga. Itaque cum audieris vocem synagoge: noli attendere meritum: sed intende partem. Loquitur ergo in hoc psalmo synagoga: deficientibus hymnis David filij Jesse: id est deficientibus rebus temporalibus: per quas solebat a carnali populo laudari deus. Quare autem ille defecerunt: nisi ut alie querebant: Ut querebant queque ibi non erant. Non. Sed que ibi tegebant figuris: non que iam ibi non erant: sed ibi tanquam in radice occultabatur quibusdam secretis mysteriorum: que inquit ipse apostolus: figure nostre fuerunt. Et attendite iam breuiter ipsam figuram nostram. Populus israel sub pharaonis et egyptiorum dominatione: populus christianus ante fidem predestinatus iam deo: et adhuc seruiens demonibus et diabolo principi eorum: Ecce populus subugatus egyptiis seruiens peccatis suis: Non enim nisi per peccata nostra potest diabolus dominari: Liberat populus ab egyptiis per Moysen: liberatur populus a preterita vita peccato-

runt per dominum nostrum Iesum christum. Transiit populus ille per mare rubrum: iste per baptismum. Adortur in mari rubro omnes inimici populi illius: moriuntur in baptismo omnia peccata nostra. Intendite fratres. Post mare illud rubrum non continuo patria datur: nec tanquam iam hostes desinant: secure triumphatur: sed restat heremi solitudo: restant hostes insequentes in via: sic et post baptismum restat vita christiana in temptationibus. In illa heremo suspirabat patriam promissam. Quid aliud christiani suspirant iam abluti in baptismo: Nunquid iam regnant cum christo: nondum ventum est ad terram promissionis nostre: sed non defecturam. Non enim ibi deficient hymni David. Hoc modo audiant omnes fideles: sciant ubi sint. In heremo sunt: patriam suspirant. Adortui sunt hostes in baptismo: sed insequentes a tergo. Quid est insequentes a tergo: Ante faciem futura habemus: a tergo preterita. Omnia preterita peccata deleta sunt in baptismo: quibus modo temptamur: non a tergo insequuntur: sed in via insidiantur. Unde apostolus huius heremi in via ad huc constitutus: Que retro inquit oblitus in ea que ante sunt extentus: semper intentionem sequor ad palmam superne vocationis dei: Tanquam diceret: ad patriam superne promissionis dei. Et ibi iam fratres in heremo quicquid passus est populus ille: et quicquid eis deus largitus est: quecumque illa flagella fuerant: quecumque dona: significationes sunt rerum quas in hac solitudine huius vite ambulantes in christo querentes patriam: et accipimus ad consolationem: et patimur ad probationem. Non ergo mirum: quia illud defecit quod figurabat futurum. Nam perductus est populus ad patriam promissionis: nunquid semper staturam: Si hoc esset: non esset figura: sed res. Quia vero figura erat: ad temporale quiddam perductus est ille populus. Si ad temporale quiddam perductus est: oportebat ut deficeret: et defectu suo cogere querebat quod nunquam deficeret. Synagoga ergo: id est qui deum ibi pie colebat: sed tamen propter terrenas res: propter ista presentia. Sunt enim impii qui presentia rerum bona a demonibus querunt: Sic autem populus ideo melior

erat gētib⁹: qđ q̄uis p̄sentia bona z t̄palia tamē ab vno deo q̄rebat qui ē creator omniū z spiritualiū z corporaliū. Cū ergo illi p̄j̄ fm carnē attenderēt: id est illa synagoga que erat in bonis: p̄ tpe bonis: nō spiritualib⁹: quales erāt ibi p̄phete: quales pauci intellectores regni celestis eterni. Ergo illa synagoga aiaduertit que accepit a deo z q̄ p̄miserit deus p̄plo illi: abūdantiā rerū terrenarū: patriā: pacem: felicitatem terrenam: sed in his oib⁹ figure erāt: z nō intelligens quid ibi lateret in reb⁹ figuratis: putauit hoc p̄ magno dare deū: nec habē melius qđ dare posset diligentib⁹ se: z seruiētib⁹ sibi. Attēdit et vidit quosdā peccatores impiof: blasphemos: seruos demonū: filiof diaboli viuētes ī magna neq̄cia et supbia: abū dare rebus talibus terrenis et t̄pali⁹: p̄ qualibus rebus ip̄o deo seruiebat: z nata est cogitatio pessima ī corde q̄ faceret nutare pedes: z p̄pe labi a via dei. Et ecce ista cogitatio in populo erat veteris testamēti: vtinā non sit ī carnalibus fratrib⁹ nostris: cū iam apte p̄dicat̄ felicitas noui testamēti. Quid. n. dixit illa tūc synagoga: Quid dixit ille p̄plus: Hos seruiū deo z corripimur: flagellamur: s̄ducunt nobis ea que diligim⁹: z que p̄ magno a deo accepim⁹. Illi aut̄ scelerati homines nequissimi: supbi: blasphemī: inquieti: abūdant his omnibus rebus: p̄pter q̄s nos deo seruiū: puto sine causa seruiū deo. Hic sensus ē psalmi deficientis populi z nutantis. Bū cōsiderat bona terrena: p̄pter que seruiebat deo: abundare his qui non seruiret deo: nutat z p̄pe labitur: z cū hymnis illis deficiat: qz in talibus cordibus hymni deficiebāt. Quia iaz talibus cordib⁹ hymni deficiebāt: qui iam talia cogitabāt z deū si laudabāt. Quō em̄ laudarent deum: quibus quasi puerus videbat: dans imp̄is tātā felicitatē: et aufereus eam a seruiētib⁹ sibi: Non illis bon⁹ videbat deus: et quibus deus bonus non videbatur: non vtiq̄ ab eis laudabat: A quibus autem deus non laudabat: defecerūt in illis hymni. Postea vō p̄plus iste intellexit quid cum admoneret deus querere: cū ista t̄palia s̄traheret seruis suis: et donaret ea inimic⁹ suis: blasphemis: ip̄ijs: admonit⁹ intellexit: qz p̄ oib⁹ q̄ dat de⁹ z bonis z malis: z aliqñ aufert z bonis z malis: p̄ oib⁹ suat aliqđ bonis. Quid illis seruat: Scipm. Jā quātū arbitror currit ī psalmo intellectus est in nomie dñi. Audi recor-

dantē z penitentē qui errauerat: putando deū non bonū: qui dat bona terrena malis z aufert illa a seruis suis. Intellexit em̄ qđ deus seruaret seruis suis: z recogitans seq̄ castigans erupit hoc mō.

Expositio psalmi.

Quam bonus isrl̄ deus: Sed quib⁹: Rectis corde: Peruersus quid: Peruersus videt. Sic et in alio psalmo dicit: Cū sancto sanct⁹ eris: z cum viro innocēte innocens eris. Et cū puerfo puerfus eris. Quid ē puerfus eris cū puerfo: Peruersus te putabit puerfus: nō qđ vllō mō puertatur deus: Absit: Qđ est: est. Sed quēadmodū sol oculos puros sanos: vegetos: fortes habenti trāquillus apparet: in oculos aut̄ lippos q̄si tela asp̄siaculat: intuentē illū vegetat: hūc excruciat nō mutat⁹: s̄ mutat⁹: sic cū cepis esse puerfus: z tibi de⁹ puerfus eē videt: tu mutat⁹ es nō ille. Ergo erit tibi pena: qđ bonis gaudiū. Hoc iste recolēs: q̄ bon⁹ inq̄t de⁹ isrl̄ rectis corde. Quid aut̄ tibi: Mei aut̄ pene t̄comoti sunt pedes: Qñ cōmoti sunt pedes: nisi qñ nō erat rectū cor: Cñ non erat rectū cor: Audi. Paulomin⁹ effusi sunt gressus mei. Qđ dixit pene: hoc dixit paulominus: z qđ dixit: pene moti sunt pedes: hoc dixit: effusi sunt gressus. Pene moti sunt pedes: pene effusi sūt gressus. Moti pedes: sed vñ moti pedes z effusi gressus. Ad errandum fusi sunt gressus: pedes ad lapsus nō omnino sed pene. Quid enim est: Jam ibam in errorem: nō ieram: iam cadebam: non cecideram. Sed quare z hoc: Quia zelauit: inquit: ī peccatorib⁹: pacem peccatorū intuens. Attendi peccatores: vidi illos habere paces. Quā pacem: Temporalē: fluxam: caducā atq̄ terrenā: sed tñ talē qualem z a deo ego desiderabā. Vidi illos habere qui non seruiebant deo: quod ego desiderabā vt seruire deo: et moti sunt pedes mei: et pene effusi sunt gressus mei. Quare autem hoc habent peccatores: dicit breuiter. Quia non est ī declinatio mortis eorum: z firmamentū ī flagello eorū. In laborib⁹ hominū non sunt: z cum hominib⁹ non flagellabunt. Jā intellexi inq̄t q̄re illi hnt pacē et florent in terra: qz mortis eorū non est declinatio: id est qz certa mors z eterna eis manet: que nec declinat ab eis: nec ip̄i declinare ab ea possunt. Quia nō ē declinatio mor-

Alia lra. f bis quia sunt.

Alia lra. f moti. Alia lra. f pene.

Alia lra. f sup inq̄t. f videns.

Alia lra. f respectu. f plaga. Alia lra. f labor.

tis eorum: et firmamentum in flagello eorum non est: et est firmamentum in flagello eorum. Non est enim temporale flagellum eorum: sed firmum in sempiternum. Propter hec ergo mala que illis eterna futura sunt: modo quid? In laboribus hominum non sunt: et cum hominibus non flagellabunt. Numquid et ipse diabolus cum hominibus non flagellat: cui tamen eternum supplicium paratur? Propterea quod hinc isti dum non flagellant dum non laborant cum hominibus? Ideo inquit: **obtinuit eos superbia.** Attende illos superbos in disciplinatos attende taurum devotus victimam pmissum errare libere et vastare que potest usque ad diem occasionis. Jam bonum est fratres in istis prophete verbis audiamus hunc quasi taurum: de quo dixi. Sic enim illi et alibi scriptura commemorat. **Bucit eos tamquam ad victimam paratos: et parat eis ad malam libertatem: ideo dixit: Obtinuit eos superbia.** Quid est obtinuit eos superbia? **Circumamicti sunt iniquitate et impietate sua:** Non dixit tecti: sed circumamicti: videlicet cooperiti impietate sua. Merito miseri: nec vident nec videntur: quia circumamicti sunt: nec videntur interiora eorum. Nam quisquis malorum hominum quasi felicium in tempore interiora conspiceret: quisquis eorum videret truces conscientias: quisquis animas eorum posset inspicere dixerberari tantis perturbationibus cupiditatum et timoribus: videret illos miseros: et quando felices vocantur. Sed quia circumamicti sunt iniquitate et impietate sua: non videntur: sed nec videntur. **Noverat illos spiritus qui dicit illis ista dicit: et eo oculo tales debemus inspicere quo scimus videre: si nobis auferat tegmen ab oculis impietatis: Uideamus istos: et cum felices sunt fugamus: et cum felices sunt non initemur: nec a domino deo nostro talia nobis per magno petamus: qualia accipere meruerunt qui illi non seruiunt. Aliud quiddam seruat: aliud desiderandum est. Quid sit autem audite. Primo isti describantur. **Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum:** Unde si non taurus ille agnitus est. Audite fratres non quo modocumque transeundum est. Quid dixit: **Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum.** Sunt enim mali sed macie mali: ideo mali: quia macri: id est exiles: exiguitate quadam necessitatis affecti: et ipsi mali et damnandi. Ferenda est enim magis omnis necessitas per quam perpetranda est aliqua iniquitas: tamen aliud est de necessitate peccare: aliud in abundantia. **Pauper me-****

dicus furtus facit: ex macie peccat iniquitas. **Dives abundans rebus tantis quare diripit res alienas? Illi iniquitas ex macie: huius ex adipe peccat.** Ideo macro cum dicitis: quare hoc fecisti: humiliter afflictus et abiectus: respondet: **Necessitas coegit.** Quare non timuisti deum? **Egestas copulit.** Sic diviti: quare hoc facis: et non times deum? **Si tantum es quod possis dicere: vide si vel dignus audire: vide si non etiam in tempore prodierit iniquitas ex adipe eius.** Jam enim preceptoribus et correctoribus suis inimicitias indicat: et sunt inimici verum dicentibus: iam facti palpabili verbis adulantium aure molli corde non sano. **Quis dicat diviti: male fecisti rapiendo res alienas: Aut forte si ausus fuerit aliquid dicere: et talis est cui non possit ille resistere: quod respondet: Totum in contemptu dei loquitur.** Quare: **Quia superbus est.** Quare: **Quia pignus est.** Quare: **Quia devotus ad victimam est: Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum.** **Transierunt in dispositione cordis.** Ibi intransierunt. Quid est transierunt: **Pretergressi sunt viam.** Quid est transierunt: **Excesserunt metas humani generis homines se pares ceteris non putant. Transierunt inque metas humani generis.** Quam dicitis tali homini: **frater tuus est iste pauper: eosdem pariter habuistis Adam et Evam: noli attendere tumorem tuum: noli attendere typum tuum in quo elatus es: et si te circumstant familie: et si numerosus aurum et argentum: et si domus marmorata ostinet: et si tecta laqueata contegunt: simul te et pauperem contegit tectum mundi celum. Sed dixeris es a paupere rebus non tuis extrinsecus appositis. **Te in illis vide: non illa in te.** Attende teipsum qui sis ad pauperem: teipsum non quod habes. Quid enim despicias fratrem? **In visceribus matrum vestrarum ambo nudi fuistis.** Certe etiam cum de ista vita exieritis: et iste carnes anima exuta fuerint putrefacte dinoscuntur ossa divitis et pauperis. **Be conditione loquor equali: de ipsa sorte generali humani in qua omnes nascuntur. Et dives enim hic fit et pauper: non semper hic erit: et sic dives non venit dives: sic nec dives abscedit. Idem ipse est utriusque introitus: et par exitus.** Adde quod forte mutabitis vices. **Ja vbius evangelium predicatur: attende quendam pauperem vicerosum qui iacebat ante ianuam divitis: et cupiebat saturari de micis que cadebant de mensa divitis: attende et illum pariter tuum qui induebat purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide. Contigit nempe mori inopem****

Alia fra. tenuit.

Alia fra. opti sunt.

Alia fra. affectu.

illum et affertur ab angelis in sinu abrae. Ille autem mortuus est et sepultus est: nam illius forte sepulturam nemo curauit. Et cum apud inferos ille diues in tormentis esset: nonne eleuauit oculos suos: et vidit in infinito gaudio eum quem contempsit ante ianuam suam: et digito eius aque stillam desiderauit qui de mensa eius cadentes miccas desiderauerat. Fratres labor ille pauperis quatus fuit: delicia illius diuitis quam longe fuerunt. Quod autem mutauerunt perpetuum est. Illius ergo quod non erat declinatio in morte: et firmamentum erat in flagello eius: in laboribus hominum non fuit: et inter homines flagellatus non est. Ille autem flagellatus hic requieuit ibi: quod flagellat omnem filium quem recipit. Sed cui dicis ista: Epulanti splendide et induenti se quotidie purpura et bysso. Cui dicis: Qui transijt in dispositione cordis. Adhuc sero dicturus est: mitte Lazarum dicat vel fratribus meis: quoniam ei non conceditur fructus penitentie. Non enim penitentie non datur: sed sempiterna erit penitentie: et nulla salus post penitentiam. Ergo ista transferuntur in dispositione cordis. **Cogitauerunt et locuti sunt in malignitate: Sed loquuntur malignitatem homines: et cum timore. Isti autem quomodo: Iniquitate in altum locuti sunt.** Non solum locuti sunt iniquitate: sed etiam clare audientibus omnibus. Ego facio: ego ostendo: Superbe senties cum quo habes vinere te non sinam. Vel cogitares ea: non etiam effunderes: vel intra claustra cogitationis mala cupiditas coerceret vel refrenaret eam intra cogitationem suam. Quare? An forte macer est? Prodiat quasi ex adipe iniquitas eorum. Iniquitate in altum locuti sunt. **Posuerunt in celum os suum: et lingua eorum transiit super terram.** Quid est hoc: transiit super terram? Quod dictum est: posuerunt in celum os suum: hoc enim transiit super terram. Transierunt terrena omnia. Quid est terrena omnia transire? Non se cogitat hominem subito mori posse: cum loquitur: quasi semper victurus minatur. Transcendit iniquitas cogitationis illius terrenam fragilitatem: nescit quali vase coopertus est: nescit quod scriptum est in alio loco de talibus: **Exiet spiritus eius et reuertetur in terram suam:** in illa die perierunt omnes cogitationes eius. Sed isti diem ultimum suum non cogitantes: loquuntur superbia: et in celum ponunt os suum: et transcendunt terram. Si ultimum suum diem non cogitaret: id est iudicij sui ultimum diem latro missus in carcerem: nihil illo esset immanius:

Alia lra. In nequicia.

Alia lra. In excello.

Alia lra. In terra.

et tamen posset effugere. Quo fugis ne morians? Certus erit ille dies. Quid est diu quod victurus es? Quatum est diu quod habet finem: et si diu esset? Huc accedit: quia non est diu: et incertum est ipsum quod dicit diu. Quare hoc non cogitat? Quia posuit in celum os suum: et lingua eius transiit super terram. **Ideo reuertetur populus meus huc:** Iaz ipse asaph reuertetur huc. Vidit enim ista abundare iniquis: vidit superbis: redit ad deum: et incipit querere et disputare. Sed quando? **Cum dies pleni inuenient in eis.** Quid est dies pleni? Cum autem venit plenitudo temporis misit deus filium suum. Ipse est plenitudo temporis quando venit illa temporalia docere et temere: non habere magnam quicquid mali homines cupiunt pati: quicquid mali homines metuunt. Factus est via: reuocauit ad cogitationem intimam: admonuit quid a deo querendum esset. Et vide de qua cogitatione reuerberata in se: et quodammodo reuocante fluctus impetus sui transit ad vera eligenda. **Ideo reuertetur populus meus huc: et dies pleni inuenient in eis.** **Et dixerunt: Uide per quam cogitationem transierunt. Quomodo sciuit deus? et si est scia in altissimo:** Ecce iniqui felices sunt: non curat deus res humanas. Vere scit quod agamus: videt quod dicunt. Rogamus fratres: iam a christianis non dicat: quomodo sciuit deus? et si est scia in altissimo: Ubi enim tibi videtur non scire deum: et non esse scias in altissimo? Respondet. **Ecce ipsi peccatores et abundantes in seculo obtinuerunt diuitias.** Et peccatores sunt et abundantes diuitias in seculo obtinuerunt. Confessus est: quod ideo volebat esse peccator ut haberet diuitias. Carnalis anima visibilibus rebus et terrenis vendiderat iusticiam suam. Qualis iusticia? Que propter auxilium habetur: quasi preciosius sit aurum quam ipsa iusticia: aut cum quisque negat res alienas maius damnum patitur cui negat: quam ille qui illi negat. Ille perdit vestem: iste fidem. **Ecce ipsi peccatores et abundantes in seculo obtinuerunt diuitias.** Inde ergo nescit deus: et inde non est scientia in altissimo. **Et dixi sine causa iustificavi cor meum:** Quando seruo deo: et ista non habeo: non seruiunt illi: et his abundant. Ergo sine causa iustificavi cor meum. **Et laui inter innocentes manus meas.** Hoc sine causa feci. Ubi est merces bone vite mee? Ubi est premium seruitutis mee? Bene viuo et egeo: et iniquus

Alia lra. In conuertet. In bte.

Alia lra. In Et.

Alia lra. In scit. In excello.

Alia lra. In ergo.

abundat. Et laui inter innocentes manus meas. **Et fui flagellatus tota die:** A me non recedunt flagella dei: bene seruo et flagello: non seruit et ornat. Magna questionem sibi fecit. Agitat anima transitura ad contemnedam terrena: et concupiscenda eterna. Transitus est ipsius anime in hac cogitatione ubi fluctuat in quadam tempestate: puentura est ad portum. Et quomodo solent egri qui lentius egrotant cum sanitas longe est: vicina sanitate plus estuat. Accessionem creticam medici vocant: per quam transit ad sanitate: maior ibi estus sed ducens ad salutem: maior ibi ardor sed vicina refectio: sic ergo et hic estuat. Periculosa verba sunt fratres: molesta: et pene blasphemata: quomodo sciuit deus: hoc est et pene. Non dixit nesciuit deus: non dixit: non est scia in altissimo: sed quasi querens: hesitans: dubitans: hoc est quod ait paulo ante: pene effusi sunt gressus mei: quomodo sciuit deus: et si est scientia in altissimo. Non confirmat: sed ipsa dubitatio piculosa est. Per piculum transit ad sanitate. Audi iam sanitate. Ergo in vano iustificauit cor meum: et laui inter innocentes manus meas. **Et fui flagellatus tota die.** **Et argutio mea in matutinis.** Argutio correptio est. Qui arguit corripit. Quid est in matutinis? Non differit. Differit impiorum: mea non differit. Illa sera vel nulla est: mea in matutinis. **Et fui flagellatus tota die: et argutio mea in matutinis.** **Si dicebam narrabo sic:** Id est docebo sic: Quomodo docturus es: quia non est scientia in altissimo: quia non scit deus: Hanc scientiam vis perferre: quia sine causa iuste viuunt: qui iuste viuunt: quia perdidit homo iustitiam suam: quia magis de malis fauet: aut neminem curat. Hoc vis dicere: hoc vis narrare. Repmit se auctoritate compescere qua auctoritate aliqui vult homo erumpere in istam sententiam: sed reuocat scripturis dicentibus: ut semper bene viuatur: dicentibus quia deus curat res humanas: quia discernit inter pius et impius. Ergo et iste volens iam istam perferre sententiam reuocat se. **Et quod ait: Si dicebam narrabo sic: Ecce generationem filiorum tuorum reprobaui:** Reprobauit generationem filiorum tuorum: si narrabo sic: generationem iustorum reprobo. Sic et quedam habet exemplaria. Ecce generationem filiorum tuorum cui concinui: id est cui filiorum tuorum concinui. Id est cui congrui: cui accommodatus sum. Bissonui ab omnibus si sic doceo. Concinit enim qui consonat: qui autem non consonat non concinuit. Aliud

dictur sum: quod dixit Abrahama: quod dixit Isaac: quod dixit Jacob: quod dixerunt prophete. Illi enim omnes dixerunt: quia curat deus res humanas: ego dicturus sum: quia non curat: Maior ne in me prudentia quam in illis: maior ne intellectus quam in illis: Saluberrima auctoritas reuocauit cogitationem ab impietate. Et quid sequitur: Si dicebam narrabo sic: ecce generationem filiorum tuorum reprobaui. Ergo ne reprobareret: quid fecit? **Et suscepi cognoscere:** Suscepit cognoscere deus illi assit et cognoscat. Interim fratres a magno lapsu reuocat: quoniam non se iam scientem presumpuit: sed suscepit cognoscere quod nesciebat. Jam enim volebat quasi sciens videri et predicari nullam deo esse curam de rebus humanis. Facta est enim ista iniquorum nequissima et impia doctrina. Scians fratres multos disputare et dicere: quia deus res humanas non curat: quia casibus reguntur omnia: vel quia stellis subiecte sunt voluntates nostre: quia vniuersis non per meritis agitur: sed necessitate stellarum suarum. Doctrina mala: doctrina impia: In hoc iste ibat: cuius pene commoti sunt pedes: et cuius paulominus effusi sunt gressus: in hunc ibat errorem. Sed quia non concinebat generationi filiorum dei: suscepit cognoscere: et dannaui scientiam in qua iustis dei dicit non congruebat. Et quid dicit: audiam: quia suscepit cognoscere et adiutus est: et didicit aliquid et indicauit nobis. **Et suscepi inquit cognoscere.** **Hoc labor est:** inquit: ante me: Vere magnus labor cognoscere: quomodo et deus curat res humanas: et bene sit malis et laborer boni. Magna vis questionis: ideo hoc labor est ante me: quasi stat mihi in facie murus quidam: sed habes vocem psalmi: In deo meo transgrediar murum. Hoc labor est ante me. Verum dicis: labor est ante te: sed ante deum non est labor. Fac te ante deum ubi non est labor: et nec tibi erit labor. Et fecit hoc: nam dicit: quod diu labor ante se. **Donec introeam in sanctuarium dei: et intelligam in nouissima:** Magna res fratres. Tam diu laboro inquit: et ante faciem meam laborem: quedam quasi inextricabilem video ut cognoscam quomodo: et iustus sit deus: et res humanas curet: et non sit iniquus quod peccantes et scelera facientes felicitatem habent in hac terra: **Non vobis et deo seruietes in temptacionibus plerumque: et in laboribus fatigentur.** Magna difficultas est hoc scire: sed donec introeam in sanctuarium dei. In sanctuario enim dei

Alia lra.
† Existimaba
vt cognosceret.

Alia lra.
† argutio.

Alia lra.
† natione.

Alia lra.
† tntrem.
† nouissimis
eorum.

quid tibi p̄statur vt h̄ac soluas questionē?
Et intelligā inquit in nouissima eorū i p̄sen-
 tia. Ego inq̄t de sanctuario dei intēdo o-
 culum in finē: p̄sentia trāsgredior. Totū hoc
 qđ vocat̄ h̄ianū gen̄: ois ista massa mor-
 talitatis ventura est ad examen: ventura ē
 ad libram: appendent̄ ibi opa hominū cū-
 cta: mō nubes iuoluit: sed deo cognita sūt
 merita singulorū. **Et intelligā** inquit in no-
 uissima: sed nō a me: nā ante me labor est.
Unde intelligā: in nouissima: **Intrē** i san-
 ctuariū dei. **Ibi q̄ intellexit.** **Et vñ mō isti**
 felices: **Verūtamē p̄pter dolosi-**
tatē posuisti eis: Quia dolosi sunt: id ē
 fraudulent̄: qz dolosi sunt: dolos patiunt̄.
Quid ē hoc: qz fraudulēt̄ sunt: fraudē pa-
 tiunt̄: fraudē volunt facere generi huma-
 no in omnib̄ nequicijs suis: fraudē et ipsi
 patiunt̄: vt terrena bona eligāt z relinquāt
 et̄na. Ergo fr̄s i eo qđ fraudē faciūt: frau-
 dē patiunt̄. **Qđ iam dudū dixi:** fr̄s quale
 cor habet quis vt lucret̄ vestē z pdat fidē:
Ille cui tulit vestē passus est fraudē: an iste
 qui tanto damno pcutit̄: Si p̄ciosior est ve-
 stis q̄ fides: maiore dāno ille afficit̄. Si at̄
 incōpabilis fides excedit totū mūdū: ille
 videbit̄ damnū vestis p̄peti. **Huc aūt di-**
cit: **Quid p̄dest homini si totū mundū lu-**
cret̄: anime autē siue damnū patiat̄. Ergo
 quid illis cōtigit: **Propter dolositatē po-**
suisti eis. **Deiecisti eos dū extollerē-**
tur. Non dixit: deiecisti eos: qz elati sunt:
 nō quasi postea q̄ elati sunt: deiecisti eos:
 sed in coipso qđ elati sunt: deiecti sunt. Si
 em̄ efferi iā cadē est: deiecisti eos dū extol-
 lerent̄. **Quō facti sunt in desolati-**
onē subito: Admirat̄ sup eis: intelligēs
 in nouissima. **Befecerūt:** vere: quomō su-
 mus: qui dum extollit̄: deficit. **Befecerūt:**
Quō diē defecerūt: Quō q̄ intelligit̄ i no-
 uissima: **Befecerunt:** **Perierunt p̄pter**
iniquitatē suā. **Velut somniū ex-**
urgētis: Quō defecerūt: Quō deficit
 somniū exurgētis. **Fac hominē i somnis vi-**
dere se inuenisse thesauros: diues est: s̄ do-
 nec euigilet. **Velut somnū exurgētis:** sic
 defecerūt quō somniū euigilātis. **Quenit̄**
igif̄ z nō est: nihil i manibus: nihil in lecto.
Paup̄ dormierat: diues in somnijs factus
 fuerat. **Si nō euigilasset diues esset:** euigi-
 lauit inuenit̄ erumnā quā dimiserat dormi-
 ens. **Et isti nō inueniēt miserā quā sibi cō-**
parauerant. si cum euigilauerint de hac vi-
 ta trāsit̄ illud qđ q̄si somno tenebat̄: veluti

Alia lra.
 † dolos.

Alia lra.
 † alleuarent̄.

Alia lra.
 † surgentiū.

somniū exurgētis. **Et ne diceret:** **Quid q̄**
parua tibi videt̄ claritas eorū: parua tibi
 videt̄ pompa eorū: parua tibi vident̄ tituli
 imagines: statue: laudes: cuncti clientum.
Dñe: **ait:** **i ciuitate tua imagines eo-**
rum ad nihilū rediges. Itaqz fratres
 mei libere loquēs de h̄ loco: veluti vñ licz:
 qz quādo vobis miscemur: magis vos feri-
 mus: q̄ docemus i nomie christi: z i timo-
 re eius exhortor vos: vt quicūqz ista nō ha-
 betis nō cupiatis: quicūqz habetis nō i eis
 p̄sumatis. **Ecce dixi vobis nō dico dāna-**
mini qz habetis: sed dānamini si de talib̄
 p̄sumatis: si de talib̄ p̄sumitis: si de talibus
 inflemini: si p̄pter talia magni vobis vide-
 amini: si p̄pter talia paupes nō agnoscat̄:
 si generis h̄iani cōditionē cōmunē p̄ ex-
 cellentē vanitatē obliuiscamini. **Tūc enim**
 deus necesse ē retribuāt i nouissimo: z in ci-
 uitate sua imaginē taliū ad nihilū redigat.
Qui aut̄ diues ē hoc mō sit q̄ p̄cepit apo-
stol̄: **Precipe inq̄t diuitib̄ huī mūdi non**
supbe sate: neqz sate i incerto diuitiarū sua-
 rū: sed in deo viuo: qui p̄stat omnib̄ nobis
 abundāter ad fruendū. **Abstulit supbiā di-**
uitū dat consiliū: **Quasi dicerent:** diuites
 sumus: supbire nos p̄hibes: iactare pom-
 pas diuitiarū nostrarū vetas. **Quid q̄ fa-**
cturi sum̄ de istis diuitijs: **Uscqz adeo nō ē**
quod inde fiat: **Diuites inquit sint i opib̄**
bonis: facile retribuāt: cōmunicēt. **Et qđ**
p̄dest hoc: **Thesaurizant sibi fundamētū**
bonū in futurū: vt apprehēdant verā vitā.
Ubi debent sibi thesaurizare: **Quo misit**
iste oculū intrans in sanctuariū dei: **Exhor-**
rescāt oēs fr̄s n̄i diuites: abundantes pe-
 cunia: auro: argento: familia: honoribus:
 exhorrescāt qđ mō dictū ē: **Pr̄e i ciuitate**
tua imaginē eorū ad nihilū rediges. **Nōne**
digni sunt hec pati: vt deus in ciuitate sua
 imaginē eorū ad nihilū redigat: qz z ipsi in
 ciuitate sua terrena imaginem dei ad nubi-
 lum redigerunt: **In ciuitate tua imaginem**
eorū ad nihilū rediges. **Quia de-**
lectatum est cor meū: **Dicit quibus re-**
bus temptat̄: quia delectatū est cor meū:
Et renes mei mutati sūt: **Qñ me de-**
lectauerūt t̄palia ista mutati sūt renes mei.
Potest z sic intelligi: quia delectatū est cor
 meū in deū: et renes mei mutati sunt: id est
 libidines mee mutatae sunt: et totus castus
 factus suz. **Renes mei mutati sunt.** **Et au-**
di quomodo. **Et ego ad nihilū reda-**
ctus sum z non cognoui. **Ego ille qđ**

Alia lra.
 † imaginē
 ipoz.

Alia lra.
 † infamati

Alia lra.
 † cōmunit̄.

Alia lra.
 † nō habe-
 † nesciūt.

modo ista dico de diuitibus aliqui talia de sideraui: ideo et ego ad nihilum redactus sum: quoniam pene effusi sunt gressus mei. Et ego ad nihilum redactus sum: et non cognoui. Non est hoc ad desperandum: et de illis in quos talia dicebam. Quid est non cognoui? Quasi pecus factus sum: ad te et ego semper tecum. Adultum inter est inter istum et alios. Iste quasi pecus factus est desiderando terrena: quoniam redactus ad nihilum non cognouit eterna: sed non recessit a deo suo: quia non illa desiderauit a demonibus: a diabolo. Hoc enim iam vobis commendaui: vox est synagoge: id est illius populi qui non seruit idolis. Pecus quidem factus sum: a deo meo terrena desiderans: sed nunquam recessi ab ipso deo meo: Quia ergo quis factus pecus: si recessi a deo meo. Sequitur. **Tenuisti manum dextere mee:** Non dixit manum dexteram meam: sed manum dextere mee. Si dextera manus est: manus habet manum. **Manum tenuisti dextere mee:** ut deduceres me. Quid posuit manus? Potestatem. Hoc enim dicimus quod habere in manu quod habet in potestate: quomodo dixit diabolus deo de Job: **Mitte manum tuam: et tolle que habet.** Quid est mitte manum tuam? **Ba potestate.** **Manum dei potestate dei dixit:** sicut scriptum est alio loco: **Adors et vita in manibus lingue.** **Manum quid lingua manus habet.** Quid est in manibus lingue? **In potestate lingue.** Quid est in potestate lingue? **Ex ore tuo iustificaberis: et ex ore tuo condemnaberis.** **Tenuisti et manum dextere mee: potestatem dextere mee.** **Que erat dextera mea?** Quia ego semper tecum. **In sinistram habebam:** quoniam pecus factus sum: id est quoniam terrena in me fuit concupiscentia. **Sed dextera mea erat:** quia semper tecum eram. **Huius dextere mee: manum tenuisti:** id est potestatem retinisti. **Quam potestatem?** **Bedit eis potestatem filios dei fieri.** **Leuit esse iam inter filios ad nouum testamentum pertinens.** **Vide quomodo retenta est manus dextere eius.** **In voluntate tua deduxisti me.** Quid est in voluntate tua? **Non meis meritis.** Quid est in voluntate tua? **Audi Apostolum:** **Qui fuit pecus primo terrena desiderans: et postquam vetus testamentum viuens.** Quid ait? **Qui primo fui blasphemus: et persecutor: et iniuriosus: sed misericordiam persecutus sum.** Quid est in voluntate tua? **Gratia dei sum id quod sum.** **Et cum gloria assumpsisti me:** Nam quod assumptus est: et in qua gloria quod explicat: **Quis dicit: Expectem hoc: quoniam in**

resurrectione erit: in nouissimis erit. **Cum gloria assumpsisti me.** **Et cepit cogitare felicitatem ipsam celestem: et arguere se: quoniam peccatum fuit: et terrena desiderauit.** **Quid enim mihi est in celo: et a te quod volui super terram?** **Ex voce vestra intellexisse vos video.** **Conparauit voluntati sue terrene primum celeste quod acceptum est: vidit quid ibi sibi seruari tur: et cogitans et estuans in cogitatione cuiusdam rei ineffabilis: quam nec oculis vidit: nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit: non dixit illud: aut illud mihi est in celo: sed quod mihi est in celo.** **Quid est illud quod habeo in celo? Quantum est: quale est: quid est?** **Et cum non transiit quod habeo in celo a te: quid volui super terram?** **Seruas mihi tu: si dicam ut possim: sed date veniam: accipite conatum meum deuotionem nitendi: nam explicandi nullam facultatem.** **Seruas inquit mihi tu in celo diuitias imortales te ipsum: et ego volui a te in terra quod habent et impij: quod habent et mali: quod habent et facinorosi: pecuniam: aurum et argentum: gemmas: familias: quod habent et scelaratimulti: quod habent multe semine turpes: multi viri turpes.** **Hec pro magis desideravi a deo meo super terram: cum fuit se mihi in celo de meo.** **Quid enim mihi est in celo? Quid est hoc ipsum quod? Et a te quod volui super terram?** **Defecit cor meum et caro mea deus cordis mei:** **Hoc ergo mihi est in celo seruatum.** **Deus cordis mei.** **Et pars mea deus meus:** **Quid est fratres.** **Inuenimus diuitias nostras: eligat sibi partes genus humanum.** **Et ideam homines cupiditatum diuersitate dilaniari: eligat alij milicia: alij aduocationem: alij diuersas variasque doctrinas: alij negotiationem: alij agriculturam istas partes sibi faciant de rebus humanis: clamet populus dei pro se mea de me: nisi ad ipsos pro se mea: si pro se mea de.** **In secula: Quis et si spem habebit: quid habebit? Beum et si spem habere: quod magnam bonum haberem?** **Huc accedit quod de se ipsum mihi permittit: et id me in eternum habiturum permittit.** **Quoniam habeo: et nunquam non habebit.** **Magna felicitas pro se mea de.** **Quid? In secula. Quod? Ecce vide quomodo illum amauit.** **Fecit cor castum deus cordis mei et pro se mea in secula.** **Factum est cor castum: gratis iam amat de: non ab illo petitur aliud primum.** **Qui aliud primum petit a deo: et propterea vult seruire deo: carius facit quod vult accipere: quod ipsum a quo vult accipere.** **Quid ergo? Nullum primum dei: Nullum propter ipsum.** **Premium dei ipse deus est.** **Hoc amat: hoc diligit: si aliud dilexerit non erit castus amor.**

Alia lra. Et iunetur apud.

Alia lra. tera mea.

Alia lra. t caro mea e cor meum. Alia lra. t non habet.

Alia lra. t et

Alia lra. t in eternum.

Alia lra. t suscepisti

Recedis ab igne immortali: frigesces: corrupti peris. Noli recedere corruptio tua erit: fornicatio tua erit. **I**n iste recedit: iam istum penitet: iam penitentiam iste eligit: iam dicit: ps mea deus. Et quod delectant in ipso quem partes sibi elegit: **E**cce qui longe faciunt se a te peribunt: **I**ste ergo recessit a deo: sed non longe: quia quasi peccator factus sum inquit: et ego super te. Illi vero longe recesserunt: quia non solum terrena desiderauerunt: sed ea a demonibus et a diabolo petierunt. Qui longe se faciunt a te peribunt. Et quod est longe a deo fieri: **P**erdidisti oem qui fornicat abs te. Huic fornicationi perarius est amor castus. Quis est amor castus? Amat iam anima sponsum suum. Quid ab illo querit: ab sponso suo quem diligit? Forte quod sibi eligunt aut homines generos: aut sponso femine: eligunt forte diuitias: et aurum eius amat: et fundos: et argentum: et pecuniam: et equos: et familiam: et cetera. Absit. Iste ipsum solum amat: gratis amat: quia in ipso habet omnia: quia per ipsam facta sunt omnia. **P**erdidisti omnem qui fornicat abs te. Tu autem quid facis? **A**dhibe autem adherere deo bonum est. Hoc est totum bonum. Vultis amplius? **B**oleo vultes. Fratres quid vultis amplius? **B**eo adherere nihil est melius: quam videbimus facie ad faciem. **N**on ergo quod? **Q**uia adhuc peregrinor loquor: **A**dherere deo inquit bonum est: sed non in peregrinatione: quia nondum venit res. **P**onere in deo spem meam. **O**rdiu ergo nondum adhesisti ibi pone spem. **F**luctuas permitte ad terram hanc anchoram: nondum habes presentiam inherere per spem. **P**onere in deum spem meam. **E**t quid hic agens pones in deo spem tuam? **Q**uod erit negotium tuum: nisi ut laudes quem diligis: et facies te cum coamatoribus eius. **E**cce si amares aurum: non raperes ceteros: ut tecum amaret: **A**matior aurum quacumque: transit loquitur de illo: ut cum illo eum amant et ceteri. **G**ratias amant flagitiosi homines: et a deo premium queritur ut ametur: **A**ma deus gratis: nulli inuideas deum. **R**apite eum quoties potestis: quoties possessuri estis: non sit angustus. **N**ullos in illo limites facietis: totum singuli possidebitis: et totum omnes habebitis. **E**rgo hoc fac cum hic es: id est cum ponis in deo spem tuam. **Q**uid enim hic sequitur? **U**t annuncie omnes laudes tuas in atrijs filie syon: **U**t annuncie omnes laudes tuas. **S**ed ubi? **I**n atrijs filie syon: quia predicatio dei preter ecclesiam inanis est. **P**arum est

laudare deum et annunciare omnes laudes eius: **I**n atrijs syon annunciat. **A**d unitatem attende: noli dividere populum: sed rape ad unum et fac unum. **O**blitus sum quod diu dixi: **I**n finito psalmo ex isto odore cognitio me diuturnam habuisse sermonem: sed studiis vestris non sufficio. **V**iolenti estis nimis: utinam ista violentia rapiatis regna celorum.

Expliat Tract. de ps. LXXII.

Incipit Tract. de ps. LXXIII.

Salmi huius titulus est. **I**ntellectus Asaph.

Prolegatio: grece synagoga dicitur. **V**ideamus quid intellexerit ista synagoga. **N**os autem intelligamus primitus synagogam: exinde intelligemus quid intellexerit synagoga. **O**mnis congregatio generali nomine synagoga appellatur: et pecorum et hominum potest dici congregatio. **N**on autem hic pecorum congregatio est quam audiuius intellectum. **N**am homo cum se neglexerit intellectum in honore positus: quid de illo dictum est audi. **H**omo in honore positus non intellexit: comparatus est iumentis insensatis: et similis factus est illis. **Q**uia ergo non est pecorum congregatio: nec diu differendum est nec diligentibus commendandum: sed quia hominum est quorum hominum sit debemus intelligere. **N**on utique eorum hominum est qui in honore positi non intelligentes comparati sunt iumentis insensatis: et similes facti sunt eis: sed eorum qui intelligunt. **P**rescribit enim hoc titulus psalmi dicens. **I**ntellectus Asaph. **I**ntellectus ergo quedam congregatio est: cuius vocem audituri sumus. **S**ed quoniam proprie synagoga dicta est congregatio populi israel: ita ut ubique audierimus synagogam: non iam soleamus intelligere nisi populum iudeorum: videamus ne forte ipsius vox sit in isto psalmo. **S**ed qualis iudeorum: et qualis populi israel? **N**on enim palee sed forte frumenti: non ramorum fractorum: sed forte confirmatorum. **N**on enim omnes qui sunt israel: hi sunt israelite sed in Isaac inquit vocabitur tibi semine: hoc est non hi qui filii carnis: hi filii dei: sed filii promissionis deputantur in semine. **S**unt ergo quidam israelite ex quibus erat ille: de quo dictum est: **E**cce ve israelita in quo dolus non est: non secundum hoc dico quod et nos israelite sumus: quia et nos semine abrahe sumus. **S**entibus quippe loquebatur apostolus cum diceret: **E**rgo abrahe semine estis secundum promissionem heredes. **S**ecundum hoc ergo omnes israelite qui sequimur vestigia fidei patris nostri abrahe: sed illo modo hic intelligamus israelite

Alia lra.
Quia ecce.
et elongant.

Alia lra.
et omnes.
et fornicant.

Alia lra.
et dno.

Alia lra.
laudationes.
et portis.